

The Invitation #6

Je hoeft geen bergbeklimmer te worden.

24 augustus 1987 am in Chuang Tzu Auditorium

Vraag 1

GELIEFDE OSHO,

TERWIJL IK MET U IN GESPREK BEN EN U HOOR SPREKEN OVER VERLICHTING EN STILTE, VOEL IK ME IMMENS GEZEGEND, SOMS RAAK IK BIJNA DEZE RUIMTE VAN THUISKOMEN EN KOMT DE STILTE IN MIJN GEDACHTEN.

MAAR ZODRA U DOOR DE DEUR VERTREKT EN DE MUZIEK STOPT, BEGINT HET GEKLETS VAN BINNEN ONMIDDELLIJK WEER. VOOR MIJ IS HET VEEL MOEILIJKER OM STIL TE WORDEN ALS IK ALLEEN MEDITEER, MAAR ZO GEMAKKELIJK IN JOUW AANWEZIGHEID.

IS DIT NATUURLIJK IN DE RELATIE TUSSEN EEN MEESTER EN EEN LEERLING?

Deva Anuragini, het is heel natuurlijk. In de aanwezigheid van een meester gaat de stilte vanzelf. Net als in de diepe Himalaya, waar de sneeuw eeuwig is en de stilte bijna oeroud... gewoon zittend onder een boom, begin je te voelen, raak je afgestemd op de onmetelijkheid die je omringt. Om in de aanwezigheid van de meester te zijn is nog meer diepgaand. Want wat is de betekenis van de aanwezigheid van de meester? Het is samenzijn met iemand van wie je houdt, iemand die je vertrouwt; iemand met wie je bereid bent het onbekende tegemoet te treden. In dit klimaat vergeet je je triviale zaken; en vergeten gaat gemakkelijk, niet door inspanning.

De meester is stil en de stilte werkt aanstekelijk.

Zijn hart brengt langzaam ook jou in een synchroniciteit. Je begint te kloppen met zijn hart, in hetzelfde ritme.

Dit is een prachtige ervaring op zich, maar het is slechts een les op het pad; het geeft je slechts een glimp. Stilte moet tot je komen in je eenzaamheid, dan is het je eigen. Anders behoort de stilte in de Himalaya toe aan de Himalaya; je bent gewoon overweldigd. En de stilte in de aanwezigheid van de meester behoort toe aan de meester; je bent gewoon geraakt. Daarom is, zodra je alleen gelaten wordt aan jezelf, je oude geest terug; die heeft gewoon aan de kant staan wachten. Het komt met wraak.

Je moet één ding begrijpen: dat de aanwezigheid van de meester je slechts een aanwijzing geeft dat je in staat bent tot stilte, dat de geest niet je meester is. Dat het geen onmogelijkheid is; dat je er een beetje van kunt proeven. Als je alleen bent, onthoud dan: dat de geest slechts een dienend mechanisme is.

Let op, het is heel oud, en jouw stilte is heel nieuw. Je stilte is bijna als een rozenbloem en je kletsende geest is als een rots, heel oud, heel oud. Hij kan de rozenbloem elk moment verpletteren, tenzij je je ervan bewust bent, tenzij je één les leert -- die geest kan doorgaan, jakkety-yak, kletsend, maar je moet er geen deel van worden.

Je bent zeker niet de geest, net zoals je niet het lichaam bent. Je bent in het lichaam, in de geest, maar je centrum staat los van de cycloon. Het heeft een totaal andere kwaliteit. Stilte, stilte is gewoon natuurlijk; het is zijn bloei.

We zijn in de war geraakt. Omdat je te dicht bij de geest staat, vierentwintig uur lang met het mechanisme werkt, ben je het onderscheid vergeten.

Zoveel is er gebeurd, dat je iets vergeten bent dat zeer essentieel is. De oorspronkelijke wortel waar het woord "zonde" vandaan komt, betekent vergeetachtigheid. Voor mij is dit de enige zonde. Al het andere zijn slechts vergissingen die gecorrigeerd kunnen worden. En als deze zonde eenmaal

wegvalt, zullen vele andere fouten, misvattingen, vanzelf verdwijnen.

Er is een eenvoudige strategie nodig; ik noem het meditatie. Je kunt het van alles noemen -- opmerkzaamheid, alertheid, herinneren, waakzaamheid; de namen doen er niet toe. Wat telt is dat je in staat moet zijn niet mee te gaan in het gekwebbel van de geest. Wees gewoon een waker. Doe niet mee. Sta gewoon aan de kant en kijk. Probeer zelfs niet het geratel te stoppen, want zelfs door het te stoppen heb je je waakzaamheid verloren. Je bent een deelnemer geworden -- onvriendelijk, maar toch ben je een deelnemer aan het proces geworden.

Dit is een heel eenvoudig verschijnsel als je eenmaal inziet dat je een stap opzij kunt zetten en de geest kunt laten gaan. Oordeel niet over wat er in de geest gebeurt als goed of fout. Beoordeel niet, maar blijf een onverschillige toeschouwer. De geest is bijna als het verkeer op de weg. Het gaat je niet aan om na te denken over iedereen die op de weg passeert; het is gewoon een gewoonte.

U hebt wellicht gehoord van een groot Engels taalkundige, Dr. Johnson, wiens woordenboek nog steeds wordt gebruikt. Hij had de gewoonte om tijdens een wandeling elke elektriciteitspaal aan te raken. Als hij toevallig vergat aan te raken en zich dan herinnerde, ging hij terug. Hij kon niet doorgaan zonder het aan te raken omdat hij dan het gevoel had dat er iets ontbrak. Hij raakte zo vereenzelvigd met deze gewoonte dat geen enkele vriend graag met hem meeging, zelfs niet voor een ochtendwandeling, omdat het er zo stom uitzag...

"Ik sta midden op de weg en jij bent teruggegaan om een elektriciteitspaal aan te raken? Waarom doe je dat?"

En hij zei, "Dat is de vraag: Waarom doe ik het? Maar als ik het niet doe, lijkt het alsof er iets ontbreekt."

Je geest en je ermee bezig zijn, zijn niet erg verschillend. Je moet leren je te distantiëren.

Zie de geest werken.

Wees waakzaam.

Maar vel geen oordeel, noch om het te stoppen, noch om het te helpen, noch om het te voorkomen. In geen enkel ander opzicht moet je van je onverschilligheid afstappen.

U zult verrast zijn: er wacht u een wonder. Op het moment dat je volkomen onverschillig langs de kant staat, vertraagt het verkeer op de weg. Er komen minder gedachten; er ontstaan grotere gaten tussen de gedachten. En die grotere gaten geven je zo'n prachtige rust, zo'n stilte.

Er gebeuren dus twee dingen: de geest vertraagt en de gaten in de stilte verrijken je, voeden je, maken je sterker om je te ont-identificeren. Je hebt het geheim geleerd; nu heb je de sleutel in handen. Als je kijkt, kom je eindelijk op een punt waarop de ene gedachte weggaat en er urenlang geen andere meer komt. Men kijkt gewoon en de weg is leeg.

Deze stilte is van jou.

De stilte in mijn aanwezigheid, of in de Himalaya, of in een stil diep bos is niet van jou. Je bent gewoon overweldigd door iets zo groots dat je kleine geest gewoon stopt. Maar het is niet veel winst, je moet er niet aan gewend raken; anders moet je telkens als je stil wilt zijn dicht bij mij komen. Dat is een afhankelijkheid geworden.

Geen enkele echte meester wil dat zijn leerlingen afhankelijk van hem zijn. De hele inspanning van een authentieke meester is om je onafhankelijk te maken, om je een meester te maken. Hoe lang blijf je een discipel?

Maar het ligt allemaal in jouw handen. Ik kan je hooguit glimpen geven. Maar die glimpen zijn sleutels; je moet er iets van leren. Een ding is zeker, je bent in staat om stil te zijn. Een tweede ding is zeker, dat je geest stopt. Het enige wat je nu nog te pakken moet krijgen is hoe je dat zelf kunt doen, zodat je, waar je ook bent, omringd wordt door stilte en al haar schoonheden en zegeningen. Er is een regel die de achtste regel van Finagle heet: Teamwerk is essentieel; het stelt je in staat om iemand anders de schuld te geven.

Geef mij niet de schuld van jouw stilte -- neem je verantwoordelijkheid. Zelfs als je hier bent, kan ik de aanleiding zijn, maar de stilte is van jou. Ik kan een katalysator zijn geweest, maar het zwijgen is van jou.

Nadat hij genoeg geld had verworven uit aalmoezen, besloot een inwoner van de Bowery zijn verfrissing te nemen in een van de betere drinkgelegenheden van Wall Street.

Een financiële tycoon die naast hem zat was zichtbaar ontzet over het uiterlijk en de geur van de zwerver - zozeer zelfs dat hij zich tot de man wendde en uitdrukkelijk zei: "Reinheid is naast godsvrucht" -- John Wesley."

Zijn woorden werden door de zwerver genegeerd.

Een paar minuten later zei de financier opnieuw luidkeels: "Reinheid is naast godsvrucht" - John Wesley! Nog steeds werd hij genegeerd.

Uiteindelijk schreeuwde de zichtbaar geïrriteerde financier in het gezicht van de man: "Reinheid is naast godsvrucht" -- John Wesley!"

Waarop de schooier kalm antwoordde, "Krijg de klere' - Tennessee Williams."

De arme kerel moet zich zo goed mogelijk hebben ingehouden. Maar een oude gewoonte... uiteindelijk kon hij het niet meer aan; het was te veel. Hij vergat helemaal waar hij was en dat hij zich fatsoenlijk moest gedragen.

Je geest heeft allerlei rotzooi verzameld -- het is een zwerver. En wanneer je alleen zit en niets te doen hebt, heeft de geest alle gelegenheid om al zijn opeenhopingen tentoon te stellen. En het is omdat je er in geïnteresseerd raakt, denk eraan: er niet in geïnteresseerd zijn is ook een soort interesse; er tegen zijn is ook een soort vriendschap. Het is een haat-liefde verhouding. Je wilde zwijgen, maar alleen je willen helpt niet. Zelfs als je er tegen schreeuwt: "Stop! Blijf niet kletsen," zal het niet luisteren.

In feite is de enige manier waarop de geest ooit stil is geworden, wanneer je volkomen onverschillig bent -- alsof hij niet jouw geest is en het niet uitmaakt of hij kletst of niet. Wanneer je onverschilligheid zo diep is dat het niet uitmaakt of hij kletst... Laat hem maar kletsen.

Als de geest stopt met klapperen, begin dan niet je rug te kloppen. Blijf gewoon kalm en rustig, alert en waakzaam... en de geest is altijd gestopt. Meditatie heeft nog nooit gefaald als je de juiste regel volgt.

Vraag 2

GELIEFDE OSHO,

TOEN IK U HET VERHAAL HOORDE VERTELLEN OVER BOEDDHA DIE SARIPUTTA TERUGSTUURDE NAAR ZIJN KONINKRIJK, KWAM PLOTSELING DE ANGST NAAR BOVEN: ALS IK VERLICHT ZOU WORDEN, ZOU U ME TOCH NIET TERUGSTUREN NAAR TEXAS?

Sarito, het schijnt dat je uit Texas komt. Niemand heeft ooit gehoord dat een Texaan verlicht is geworden, dus het is een zeer verre mogelijkheid. Texaan en verlicht? -- het is nog nooit gehoord! Bovendien, als je door een sannyasin te zijn het idee van deze stomme verdelingen van naties, staten, rassen, religies hebt laten varen, en je gewoon een mens bent geworden, een bewoner van deze hele mooie planeet, dan kun je verlicht worden. Maar ik zal je zeker niet naar Texas sturen, want er is een beroemde regel van Mars: Een expert is iemand van buiten de stad. In Texas zal niemand je horen. Ik zal je ergens anders heen sturen.

Maar ik stuur je wel, dus pas op voor verlichting. Als je niet wilt gaan, word dan niet verlicht! Maar ik denk dat het de moeite waard is om te gaan. Het is de moeite waard om overal heen te

gaan, want als je eenmaal verlicht bent, moet je het delen. Je moet naar hen gaan die nog in het duister tasten. Met verlichting komt noodzakelijkerwijs een diep gevoel van mededogen. De mensen kunnen niet naar je luisteren; de mensen kunnen zich zelfs geïrriteerd en geërgerd voelen door je; de mensen kunnen je zelfs veroordelen, maar toch zul je een diep mededogen hebben. Wat ze ook doen, ze zijn onwetend. Jij bent ook onwetend geweest en je hebt je ook in dezelfde patronen gedragen. Nu u uit de duisternis bent, kunt u begrijpen: zij die in de duisternis zijn, zullen zich dienovereenkomstig gedragen. Maar ze hebben hulp nodig -- ondanks zichzelf hebben ze hulp nodig.

En door hulp te geven aan hen die leven in onbewustheid, in onbewustheid, zal je eigen verlichting rijker worden. Het zal nieuwe dimensies krijgen. Dus het is niet alleen hen helpen; jij wordt ook enorm geholpen. Door te delen wat je hebt, zul je er meer van hebben.

Het bestaan is nooit voorstander van hamsteraars, van vrekken.

Het bestaan gelooft in overvloed.

Wat is anders de noodzaak van zoveel bloemen? -- Slechts een paar gekozen bloemen, lotussen, rozen, zouden genoeg zijn geweest. Wat is de noodzaak van miljoenen bloemen? Er zijn honderden wetenschappers, die voortdurend nieuwe soorten bloemen ontdekken... en er zijn nog steeds plaatsen waar de mens niet is gekomen.

Ik ken een plek in de Himalaya waar een bloemenvallei is. Ik heb er naar beneden gekeken, maar het lijkt erop dat niemand er ooit is afgedaald. De berg is zo steil dat het bijna onmogelijk lijkt om in het dal af te dalen; het is duizenden meters diep. En de bloemen zien er zo zeldzaam uit, met zulke zeldzame kleuren; ik heb die bloemen nergens anders gezien.

Ik heb navraag gedaan bij deskundigen, maar die zeggen dat niemand in de problemen wil komen. Als men op een of andere manier daar beneden zou kunnen komen, dan is terugkomen uitgesloten. Mensen hebben gekeken en gefotografeerd. Ze hebben de foto's vergroot, en ze waren verbaasd dat deze bloemen bij geen enkele bekende soort horen. En dit is misschien niet de enige plek als deze. Tot nu toe dachten we dat de Everest de hoogste top van de Himalaya was. Maar enkele dagen geleden ontdekten de Chinezen een nieuwe piek die hoger is dan Everest. Het is een Himalayapiek, maar in het hele verleden had niemand zelfs maar gedacht dat er iets hoger was dan Everest. En er zijn duizenden plaatsen in de Himalaya die nog nooit door mensen zijn bereikt. Er groeien allemaal vreemde bloemen, met een vreemd parfum.

Het bestaan is zeer overvloedig. En als je deel wilt uitmaken van het bestaan -- en dat is wat verlichting is, deel worden van het geheel -- kun je geen vrek zijn. Je zult mensen moeten bereiken. Ze zullen je tegenhouden, want de blinde wil niet over het licht horen. Het doet hem pijn omdat het hem weer het gevoel geeft dat hij blind is. Hij zou graag willen weten dat er geen licht is, dat het slechts een fictie is en dat er geen mensen zijn die ogen hebben; dat zijn slechts zeer sluwe mensen. De blinde zal veel respect hebben voor degene die verklaart: "Er is geen licht en er zijn geen ogen en u bent een volmaakt wezen. Je hoeft je niet vernederd te voelen dat je iets mist."

Maar dit is het probleem. Als je met de blinde man over licht praat, zal hij boos op je zijn omdat je hem kwetst. Maar zonder hem te kwetsen kun je hem niet helpen. Je kunt hem niet naar een arts brengen; je kunt hem niet helpen te genezen. Je kunt hem niet de wereld van licht en kleuren en schoonheden geven.

Tachtig procent van het leven bestaat uit ogen; een blinde leeft slechts twintig procent. Dit is de gewone blindheid. De onverlichte ziet misschien helemaal niet in geestelijke zin.

Verlichting brengt honderd procent een nieuw licht, een nieuw leven en een nieuwe lach in je wezen.

Sarito, je zou zelf graag naar Texas gaan, hoewel Texas niet de juiste plaats is. Maar als je verlicht wordt, wees dan niet bezorgd -- je kunt hier mensen vinden die onverlicht zijn; help hen. Waarom zou je je zorgen maken over Texas? En in Texas zal niemand naar je luisteren. Je hebt de regel

gehoord: Een expert is iedereen van buiten de stad.

In het Hindoestaans is er een gelijkaardig gezegde: De trommels die heel ver weg zijn -- het lijkt bijna een echo -- dat zijn de mooiste trommels.

In het oude Hebreeuws is er een spreekwoord; Jezus heeft het geciteerd: Een profeet wordt nooit gerespecteerd door zijn eigen volk.

In feite, in plaats van te respecteren, kruisigen zij hun eigen profeet. Het is altijd goed om naar vreemden toe te gaan, omdat zij, althans uit beleefdheid, naar je kunnen luisteren. Als je naar je eigen mensen gaat die je als blind hebben gekend, kunnen ze niet geloven dat je nu verlicht bent. Ik zal je nergens heen sturen -- je zult vragen om ergens heen gestuurd te worden, om iemand te helpen. Ik zeg dit uit eigen ervaring. Na de verlichting had ik kunnen rusten en me niet onnodig druk hoeven maken over mensen van wie ik alleen maar veroordelingen kan krijgen. Ze kruisigen me niet omdat het een beetje uit de tijd is. Ze vermoorden mij niet omdat ze één ding geleerd hebben: als je eenmaal een verlicht man vermoordt, wordt de moord de oorzaak van een enorme traditie. De mensen die nooit geïnteresseerd waren in de man raken onmiddellijk geïnteresseerd -- "Waarom hebben jullie hem vermoord?" Als Jezus niet was gekruisigd zou er geen Christendom zijn geweest, geen enkele mogelijkheid.

De dwazen hebben dus ook iets geleerd: veroordeel, zeg allerlei leugens tegen mensen die je zou willen kruisigen, maar kruisig niet. Je hebt het één keer gedaan, en je lijdt nog steeds. Er zijn tweeduizend jaar verstreken, en het christendom blijft groeien. De Joden kunnen zichzelf nooit vergeven dat ze zo'n domme daad hebben verricht als het kruisigen van Jezus; hoeveel volgelingen had hij anders? -- Twaalf ongeschoolde apostelen, dorpelingen, vissers... geen enkele rabbi, geen enkele geleerde professor, geen enkele man die tot de hogere kringen behoorde.

En deze twaalf bedelaars die zich rond Jezus hadden verzameld, hadden niets te maken met religie. Hun hele belangstelling was: "Hij is de eniggeboren zoon van God"; als zij zich aan hem blijven vastklampen, is er voor hen een mogelijkheid om het paradijs binnen te gaan!

In de laatste nacht, wanneer Jezus op het punt staat te worden gevangen, kun je hun verlangen zien. Ze zijn niet bezorgd over zijn gevangenneming; ze zijn niet bezorgd over de geruchten dat hij gekruisigd zal worden, ze zijn bezorgd: "Heer, in het paradijs zult U natuurlijk de tweede plaats hebben naast God, maar wat zal de volgorde voor ons zijn? Wie zal de derde zijn? Wie zal de vierde zijn?" -- een arm lot, hebzuchtig, helemaal niet bezig met religie. Hun zorg is dat ze in dit leven veel geleden hebben; ze zijn arm geweest, ongeschoold. Nu is er tenminste een kans om rond de eniggeboren zoon van God te hangen. En wanneer hij op de laatste oordeelsdag de mensen uitkiest die in de hemel zullen worden opgenomen, zullen die twaalf apostelen natuurlijk de eersten zijn; zij maken het zeker. Op het laatste moment vragen ze zulke onzin.

Gautam Boeddha vroeg ook aan zijn discipelen: "Hebben jullie iets te vragen?" En hij had tienduizend discipelen, maar ze zwegen gewoon allemaal.

Ze zeiden: "Je hebt zoveel gezegd, en we hebben zelfs dat niet geoefend. Laat ons ons niet schamen. Op dit laatste moment van uw leven willen we dat u zich ontspant en zwijgt. We hebben geen enkele vraag; we willen jullie helemaal niet storen." Dit was een heel ander soort bijeenkomst; ze waren bezorgd voor hun meester dat zijn dood stil en vredig zou zijn. Hij had zoveel gedaan. Maar Jezus had een ander soort bende. Ze waren allemaal geïnteresseerd in hoe ze het paradijs konden binnengaan; Jezus was precies de juiste persoon om rond te hangen. Als iemand had bewezen dat hij niet de eniggeboren zoon van God was, waren ze als eerste ontsnapt. Waarom dan onnodig je tijd verspillen? Ga gewoon terug en vang vis, of bewerk je velden, of ga naar je boomgaarden. Verspil je tijd niet onnodig -- je bent al arm.

Zodra je verlicht bent, zal er een enorm verlangen in je opkomen om het met iedereen te delen.

Een rijke, vijfennegentigjarige multimiljonair ontmoet zijn financieel adviseur. De adviseur is erg opgewonden en vertelt de oude man: "Ik heb net een investering voor u gevonden die uw geld in slechts vijf jaar zal verdubbelen!".

"Vijf jaar? Maak je een grapje?" roept de oude man uit. "Op mijn leeftijd koop ik niet eens groene bananen."

Wie weet? Tegen de tijd dat ze rijp zijn, ben jij er misschien niet meer. Ervaring leert een paar dingen. Mijn ervaring is dat als je eenmaal verlicht bent, je zo vol bent, net als een regenwolk, dat je wilt douchen. Ja, zelfs in Texas!

Vraag 3

GELIEFDE OSHO,

BIJ U ZITTEN IS ALS DRINKEN UIT EEN BERGSTROOM. MIJN EIGEN POGINGEN TOT MEDITATIE EN MOMENTEN VAN LIEFDE LEVEREN HOOGUIT STADSWATER OP. HOE KAN IK UW HELDERHEID EN STILTE IN MIJ VINDEN?

Over stilte en helderheid, Shantamo, zullen we het later hebben. Wees er eerst zeker van dat het stadswater niet uit Poona komt -- het is vervuild!

Het is waar. Je hebt een goede vergelijking gegeven. U zegt: "Bij u zitten is als drinken uit een bergbeek. Mijn eigen pogingen tot meditatie en momenten van liefde brengen hooguit stadswater. "Hoe kan ik uw helderheid en stilte in mij vinden?"

Er is geen kwalitatief verschil tussen het water in een bergbeek en het onvervuilde water dat uit jouw kraan komt -- er is geen kwalitatief verschil. Als je geproefd hebt, is het verschil in rijkdom. Het beekwater is koel, fris, altijd nieuw. Het is afkomstig van gesmolten sneeuw van het hooggebergte.

Alles wat u moet weten is dat zelfs als u het gewone stadswater bent gaan proeven, u op de goede weg bent. Om de bergstroom te bereiken moet je je bewustzijn tot die hoogte verhogen. Je moet geen bergbeklimmer worden, je moet een bewustzijnsklimmer worden.

Er zijn scholen in de wereld waar bergbeklimmen wordt onderwezen; in deze school leren we je hoe je hoger in je bewustzijn kunt klimmen, want dat is de enige echte hoogte.

En je hebt het in je - de hoogste mogelijkheid van bewustzijn. Het is alleen dat jullie niet hebben gewerkt, of zelfs niet naar boven hebben gekeken naar jullie eigen hoogte. Je bent met zoveel onbenulligheden bezig dat je geen tijd hebt, slechts een beetje tijd om je eigen bewustzijn te verhelderen. Je blijft maar uitstellen. Kleine en gewone dingen stel je niet uit, maar alles wat hoger is, alles wat werkelijk waardevol is, stel je uit.

In de Hindoe geschriften hebben ze het leven in vier delen verdeeld. En toen zij het leven in vier delen verdeelden, was de hoogste leeftijd van de mens niet meer dan veertig jaar. Hun verdeling in de geschriften is dat je tot vijfentwintig jaar celibatair en student moet zijn; tot vijftig, wat zeer zeldzaam was, moet je een huisvader zijn, kinderen grootbrengen, bedrijven runnen, geld verdienen, verlangens en ambities vervullen -- werelds zijn, in één woord. Tot vijfenzeventig jaar begin je langzaam uit je triviale, gewone leven te stappen; na vijfenzeventig jaar word je een sannyasin. Geweldige strategie! Noch zul je leven, noch zul je ooit een sannyasin worden.

Dit is een manier van uitstel, heel slim gedaan -- een goede verdeling, om elke poging tot bewustzijnsverhoging uit te stellen.

Het is niet vreemd dat de VEDAS, die deze manier van leven definiëren... Die VEDAS zijn geschreven door honderden geleerde mensen -- geen enkele was een verlichte ziel. Zelfs de zogenaamde zieners van de VEDAS hebben niet alleen hun getrouwde vrouwen, maar hebben ook vrouwen van de markt gekocht -- want vrouwen werden nog steeds verkocht.

Wat voor soort zieners waren deze mensen, die een vrouw als handelswaar konden kopen? En welk respect konden zij hebben voor een koopwaar? Vrouwen werden geveild; daarom zijn er in het Sanskriet voor 'vrouw' twee woorden -- de mensen zijn het onderscheid vergeten. Het ene is patni; patni betekent je getrouwde vrouw. Het andere is vadhu; vadhu betekent je gekochte vrouw. Je kunt haar als echtgenote gebruiken, maar haar kinderen kunnen niets van je erven omdat ze niet je wettige echtgenote is.

Zelfs de zogenaamde zieners die in de bossen leefden deden al zulke dingen. Ik denk niet dat een van hen... Ik heb elke zin in de VEDAS nauwkeurig bekeken. Ik heb niet kunnen zien dat iemand van hen de hoogten van Gautama Boeddha heeft bereikt. In feite lijken achtennegentig procent heel domme mensen te zijn, heel gewoon.

Artie Finkelstein kreeg van zijn dokter te horen dat hij een zeer zeldzame ziekte had, en de enige remedie was een dagelijks glas verse moedermelk. Artie vond uiteindelijk een jonge vrouw die bereid was haar melk te verkopen, en Artie ging zitten en zoogde aan haar borst.

Na ongeveer vijf minuten keek de vrouw hem aan en vroeg ademloos: "Is er nog iets dat je zou willen?"

"Nou," zei Artie, "Eh... misschien een koekje?"

Idioten zijn idioten! En hoe ouder ze worden, hoe idioter ze worden. Zelfs kleine kinderen lijken helderder, kristalhelder dan jullie zogenaamde oude idioten.

"Ik heb gisteren thee gedronken in een Joods huis," zei kleine Sadie.

"Hoe wist je dat het een Joods huis was?" vroeg haar moeder.

"Nou, omdat ze een vork in de suikerpot hadden!" antwoordde Sadie. Zelfs kleine kinderen...

Murphy heeft zijn zesde regel: Het is onmogelijk om iets onfeilbaar te maken omdat dwazen zo vindingrijk zijn.

En ze zijn allemaal rond....

Je bewustzijn verhogen is niet iets dat je moet plannen, dat je zorgvuldig moet uitwerken; het is een eenvoudig fenomeen.

Het Vierde Werkplaats Principe zegt: Hoe zorgvuldiger je een project plant, hoe meer verwarring er is als er iets fout gaat.

Het is altijd beter om eenvoudig te blijven, en mijn onderwijs is heel eenvoudig. In één woord heb ik de hele religiositeit samengevat: Wees alert op je gedachten, en ze zullen vanzelf sterven. En naarmate er steeds minder gedachten zijn, word je steeds gewichtlozer; je begint hoog te stijgen, zonder enige inspanning.

Weldra zul je de frisse bergstroom kunnen proeven. Het is je eigen bewustzijn op zijn best.

Shantamo, je vraagt: "Hoe kan ik jouw helderheid en stilte in mij vinden?" Laat gewoon alles wat rommel is vallen; kijk naar het hele meubilair van je geest. Misschien draag je onnodige dingen met je mee -- hoeveel van je gedachten zijn werkelijk van enig nut? Ga op een dag gewoon zitten en schrijf. Sluit je deur en doe hem op slot, zodat er geen angst is en je authentiek kunt zijn. Schrijf gewoon precies op wat er in je geest opkomt. Bewerk het niet; voeg niets toe om het mooi te laten lijken. Wees niet bezorgd dat het lijkt alsof een of andere gek het schrijft; niemand kijkt naar je.

Gewoon een oefening van tien minuten waarin je precies alles opschrijft wat er in je leeft - niets toevoegen of wegnemen - en het dan hardop voorleest, zodat je ook kunt horen dat dit je geest is.

Het is een gekkenhuis. Zoveel stemmen: irrelevant, relevant, betekenisloos, helemaal nergens op betrekking hebbend, en ze rennen allemaal rond. Maar je hebt ze toegelaten, je hebt ze gevoed, gewoon door niet alert te zijn.

Er is een kleine anekdote in Gautam Boeddha's leven...

Een grote koning, Prasenjita, is gekomen om naar zijn verhandeling te luisteren. Natuurlijk, het is zijn hoofdstad, zijn koninkrijk; hij zit vooraan en terwijl Gautam Boeddha spreekt, beweegt hij voortdurend zijn grote teen.

Uiteindelijk stopte Boeddha en vroeg Prasenjita: "Weet je dat je grote teen voortdurend beweegt?"

Hij stopte onmiddellijk. Boeddha zei: "Niet stoppen. Laat hem bewegen, maar wees je ervan bewust dat hij beweegt."

Maar hij zei: "Dat is niet nodig."

"Waarom bewoog het dan? Het is je teen, en je bent je er niet van bewust."

Dit is onze staat van onbewustheid. Je doet allerlei dingen, de meeste zonder je ervan bewust te zijn. Waarom doe je ze? Een sigaret roken - heb je je ooit afgevraagd waarom je dat doet? Wanneer er frisse lucht beschikbaar is maak je je ademhaling vuil met nicotine, vergif, stank, vernietiging van je longen - en je betaalt ervoor! Veel regeringen hebben besloten dat op elk pakje sigaretten een verklaring moet staan dat het schadelijk is voor de gezondheid. De fabrikanten waren erg boos, en ze probeerden dit te voorkomen, omdat dit hun business zou vernietigen -- en het is een grote business. Maar de medische wetenschap stond er absoluut op dat dit werd geschreven. Dan is het de verantwoordelijkheid van het individu. Hij heeft het gelezen en rookt nog steeds; dan neemt hij zijn eigen verantwoordelijkheid.

Men dacht dat de sigarettenhandel ten onder zou gaan, dat maar weinig mensen zo dom zouden zijn het te lezen en toch te blijven roken. Dit is de toestand van de mensheid; de handel is niet verdwenen. Er zijn meer fabrieken, en er zijn meer sigaretten, en er zijn meer rokers. En het is niet dat ze niet kunnen lezen. De dokter blijft zeggen, de vrouw blijft zeggen, de vrienden blijven zeggen: "Stop, het vernietigt je longen. Het snijdt in je leven; het is gevaarlijk; je kunt er zelfs kanker door krijgen." Maar het maakt geen verschil.

Daarom zeg ik dat de mensheid in een diep onbewuste staat leeft. Als je bewust bent, slechts een klein beetje bewust, zal je levenspatroon beginnen te veranderen. Je zult veel dingen die je deed laten vallen, en je zult veel dingen beginnen die je uitstelde.

Op de dag dat je alert en bewust wordt, heb je een grote stap gezet naar de hoogten van je eigen wezen. En het zal niet lang duren, als je volhoudt, om het frisse water van de bergstroom te bereiken. Anders blijft je hele leven vervuild, zonder enig avontuur, zonder enig lied, zonder enige muziek, zonder enige helderheid.

Het is je geboorterecht om helderheid en stilte te hebben. En als je die niet hebt, betekent dat gewoon dat je niet hebt geprobeerd te vinden wat je verborgen kwaliteiten zijn, wat je verborgen pracht is. Je hebt buiten het huis geleefd, alleen in het portaal. Je gaat nooit het huis binnen; je kent de schatten niet die zich in het huis bevinden.

Mensen voelen niet dat ze verloren zijn, omdat ze helemaal niet om zichzelf geven. De regel van Rune is: Als het je niet kan schelen waar je bent, ben je niet verdwaald! Natuurlijk, als het je niet kan schelen waar je bent is het perfect goed.

Zorg een beetje voor jezelf.

Het leven is zeer kostbaar; verspil het niet achteloos.

Gewoon een beetje zorg, en enorm is het voordeel. Want als je voorzichtig begint te zijn, komt de alertheid vanzelf. Bewustzijn zal in je beginnen te groeien; je handelingen zullen je helderheid, je stilte, je schoonheid, je gratie weerspiegelen.

En ik vraag niet iets bovenmenselijks van je; het is gewoon je menselijk recht. Maar niemand anders kan het je geven, je zult het moeten opeisen. Het ligt niet in de handen van regeringen om het in hun grondwetten te verklaren -- dat zal niet helpen.

Je moet er zelf een beetje aan werken. Ieder mens moet een beetje kunstzinnig zijn in het vinden en scheppen van zijn eigen wezen, het schoonheid en gratie geven, intelligentie.

Maar mensen blijven zo dom leven... de enige reden lijkt te zijn dat ze vinden dat iedereen op dezelfde manier leeft, dus misschien is dat de juiste manier; de meerderheid kan niet verkeerd zijn!

Een man was met zijn vrouw gaan picknicken, en zijn vrouw stopte op een plek bij een vijver met prachtige bomen, en zei: "Dit lijkt me de juiste plek."

De man zei: "Zeker. Vijftig miljoen muggen kunnen zich niet vergissen!"

Waarheid is geen kwestie van meerderheid; waarheid is altijd een bevinding van het individu geweest. De meerderheid heeft altijd geleefd in leugens, in ficties, in verzonnen ideeën, die troostrijk zijn.

De waarheid vereist een kleine inspanning van uw kant om alles wat vals, fictief en bijgelovig is, u aangereikt door uw ouders en uw maatschappij, te laten vallen. En onmiddellijk zul je merken dat je intelligentie scherper wordt.

Vertrouw gewoon op je eigen intelligentie en je zult helderheid vinden. En alleen al het hebben van intelligentie is zo'n schat -- gewoon de dingen bekijken zonder vooroordelen, zonder vooropgezet idee. Langzaam, langzaam groeit helderheid... maar geef het een kans.

Het was de eerste dag van het nieuwe trimester op Princeton, en een zwarte eerstejaars leerde zijn weg op de campus. Hij hield een deftig uitzierende ouderejaars aan en vroeg: "Zeg, kunt u mij vertellen waar de bibliotheek is?"

"Beste kerel," antwoordde hij, "op Princeton eindigen we onze zinnen niet met een voorzetsel."

"Oké," zei de eerstejaars, "kun je me vertellen waar de bibliotheek is, klootzak?"

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.

The Invitation #6

You don't have to become a mountain climber.

24 August 1987 am in Chuang Tzu Auditorium

Question 1

BELOVED OSHO,

SITTING WITH YOU IN DISCOURSE AND HEARING YOU TALK ABOUT ENLIGHTENMENT AND SILENCE, I FEEL IMMENSELY BLESSED, SOMETIMES ALMOST TOUCHING THIS SPACE OF COMING HOME, AND SILENCE COMES TO MY MIND. BUT AS SOON AS YOU LEAVE THROUGH THE DOOR AND THE MUSIC STOPS, IMMEDIATELY THE CHATTERING INSIDE STARTS AGAIN. FOR ME IT IS MUCH MORE DIFFICULT TO BECOME SILENT WHEN I AM MEDITATING ALONE, BUT SO EASY IN YOUR PRESENCE.

IS THIS NATURAL IN THE RELATIONSHIP BETWEEN A MASTER AND A DISCIPLE?

Deva Anuragini, it is very natural. Being in the presence of a master, silence happens on its own accord. Just as in the deep Himalayas, where the snow is eternal and the silence almost ancient... just sitting there under a tree, you start feeling, falling in tune with the immensity that surrounds you.

To be in the presence of the master is even more deep-going. Because what is the meaning of being in the presence of the master? It is being with someone you love, someone you trust; someone with whom you are ready to go into the unknown. Being in this climate, you forget your trivial matters; and forgetting comes easy, not by your effort.

The master is silent and silence is contagious.

His heart slowly slowly brings you also into a synchronicity. You start beating with his heart, in the same rhythm.

This is a beautiful experience in itself, but it is only a lesson on the path; it simply gives you a glimpse. Silence has to come to you in your aloneness, then it is your own. Otherwise, silence in the Himalayas belongs to the Himalayas; you are simply overwhelmed. And the silence in the presence of the master belongs to the master; you are simply touched. That's why, as soon as you are left alone to yourself, your old mind is back; it has just been waiting by the side. It comes with a vengeance.

You have to understand one thing: that the presence of the master simply gives you an indication that you are capable of silence, that mind is not your master. That it is not an impossibility; that you can have a little taste of it. Whilst being alone, remember it: that the mind is just a servant mechanism.

Watch it; it is very ancient, and your silence is very new. Your silence is almost like a roseflower and your chattering mind is like a rock, very ancient, very old. It can crush the roseflower at any moment unless you are aware, unless you learn one lesson -- that mind may go on, yakkety-yak, chattering, but you should not become part of it.

Certainly you are not the mind, just as you are not the body. You are within the body, within the mind, but your center is separate from the cyclone. It has a totally different quality to it. Silence, stillness is just natural to it; it is its flowering.

We have got mixed up. Being too close to the mind, working twenty-four hours with the mechanism, you have forgotten the distinction.

Just this much has happened, that you have forgotten something which is very essential. The original root from which the word 'sin' comes, means forgetfulness. To me this is the only sin. All

else are just mistakes which can be corrected. And once this sin is dropped, many other mistakes, fallacies, will disappear on their own accord.

A simple strategy is needed; I call it meditation. You can call it anything -- awareness, alertness, remembering, watchfulness; the names don't matter. What matters is that you should be able not to get into the chattering of the mind. Just be a watcher. Don't participate. Just stand aside and see. Don't even try to stop its chattering, because even in stopping it you have lost your watchfulness. You have become a participant -- unfriendly, but still you have become a participant in the process. This is a very simple phenomenon once you see the point that you can stand aside and let the mind go. Don't judge what is going on in the mind as right or wrong. Don't evaluate, just remain an indifferent watcher. The mind is almost like the traffic on the road. It is none of your concern to think about everybody who is passing on the road; it is just a habit.

You may have heard about a great English linguist, Dr. Johnson, whose dictionary is still used. He had got into the habit, while going for a walk, of touching every electric pole. If by some chance, he would forget to touch and then remember, he would go back. He could not go ahead without touching it because he would feel something is missing. He became so identified with the habit that no friend liked to go with him, even for a morning walk, because it looked so stupid...

"I am standing in the middle of the road and you have gone back to touch an electric pole? Why do you do that?"

And he said, "That's the question: Why do I do it? But if I don't do it, it seems something is missing."

Your mind and your getting involved with it, are not very different. You have to learn to disidentify yourself.

See the mind working.

Be watchful.

But don't make any judgment, either to stop it, or to help it, or to prevent it. In no other sense should you move from your indifference.

You will be surprised: a miracle is waiting for you. The moment you are completely indifferent, standing by the side, the traffic on the road slows down. Less thoughts are coming; bigger gaps between thoughts are happening. And those bigger gaps will give you such a beautiful peace, such silence.

So two things are happening: the mind is slowing down and gaps of silence are enriching you, nourishing you, making you stronger to become disidentified. You have learnt the secret; now the key is in your hand. Watching, finally one comes to a point when one thought leaves and another thought does not come for hours. One is simply watching and the road is empty.

This silence is yours.

The silence in my presence, or in the Himalayas, or in a silent deep forest is not yours. You are simply overwhelmed by something so great that your small mind simply stops. But it is not much of a gain, you should not become habituated to it; otherwise, whenever you want to be silent you have to come close to me. That has become a dependence.

No real master would like his disciples to be dependent on him. The whole effort of an authentic master is to make you independent, to make you a master. How long are you going to remain a disciple?

But it is all in your hands. I can give you the glimpses at the most. But those glimpses are keys; you should learn something from them. One thing is certain, you are capable of being silent. A second thing is certain, that your mind stops. Now the only thing to get hold of is how to do it on your own so that wherever you are, you are surrounded by silence and all its beauties and blessings.

There is a rule called Finagle's Eighth Rule: Teamwork is essential; it allows you to blame someone

else.

Don't blame me for your silence -- take responsibility. Even when you are here, I may be the triggering point but the silence is yours. I may have been a catalytic agent, but the silence is yours.

After acquiring enough money from handouts, an inhabitant of the Bowery decided to take his refreshment at one of Wall Street's better drinking establishments.

A financial tycoon seated next to him was visibly appalled at the appearance and odor of the down-and-outer -- so much so, that he turned to the man and pointedly said, " `Cleanliness is next to godliness' -- John Wesley."

His words were ignored by the bum.

A few minutes later, the financier again intoned loudly, " `Cleanliness is next to godliness' -- John Wesley!" Still he was ignored.

Finally, the visibly irritated financier shouted in the man's face, " `Cleanliness is next to godliness' -- John Wesley!"

To which the skid row bum calmly replied, "'Screw you' -- Tennessee Williams."

The poor fellow must have been holding himself as much as he could. But an old habit... finally, he could not manage; it was too much. He forgot completely where he was and that he had to behave in a mannerly way.

Your mind has collected all kinds of rubbish -- it is a bum. And whenever you are sitting alone, you don't have anything to do, the mind has every opportunity to exhibit all its accumulations. And it is because you become interested in it, remember: being DISinterested in it is also a kind of interest; being against it is also a kind of friendship. It is a love-hate relationship. You wanted to be silent, but just your wanting won't help. Even if you shout to it, "Stop! Don't go on chattering," it is not going to listen.

In fact, the only way mind has ever become silent is whenever you are utterly indifferent -- as if it is not your mind and it does not matter whether it chatters or not. When your indifference is so deep that it does not matter if it chatters... Let him chatter.

If the mind stops chattering, don't start patting your back. Just remain calm and quiet, alert and watchful... and mind has always stopped. Meditation has never failed if you have followed the right rule.

Question 2

BELOVED OSHO,

WHEN I HEARD YOU TELLING THE STORY OF BUDDHA SENDING SARIPUTTA BACK TO HIS KINGDOM, THIS SUDDEN FEAR AROSE: IF I GOT ENLIGHTENED, YOU WOULDN'T SEND ME BACK TO TEXAS, WOULD YOU?

Sarito, it seems you are from Texas. Nobody has ever heard that any Texan has become enlightened, so it is a very faraway possibility. Texan and enlightened? -- it has never been heard!

Moreover, if by being a sannyasin you have dropped the idea of these stupid divisions of nations, states, races, religions, and you have become simply a human being, an inhabitant of this whole beautiful planet, you may become enlightened. But certainly I will not send you to Texas, because there is a famous rule of Mars: An expert is anyone from out of town. In Texas nobody is going to hear you. I will send you somewhere else.

But I will send you, certainly, so beware of enlightenment. If you don't want to go, don't become enlightened!

But I think it is worth going. It is worth going anywhere, because once you are enlightened, you

need to share it. You have to go to those who are still groping in the dark. With enlightenment necessarily comes a deep feeling of compassion. The people may not listen to you; the people may even feel irritated and annoyed by you; the people may even be condemnatory of you, but still you will have a deep compassion.

Whatever they are doing is bound to be -- they are ignorant. You have also been ignorant and you have also behaved in the same patterns. Now you are out of darkness, you can understand: those who are in darkness are going to behave accordingly. But they need help -- in spite of themselves they need help.

And by giving help to those who are living in unawareness, in unconsciousness, your own enlightenment will become richer. It will grow new dimensions to it. So it is not only helping them; you are also being helped immensely. Sharing what you have, you will have more of it.

Existence is never in favor of hoarders, of misers.

Existence believes in abundance.

Otherwise what is the need of so many flowers? -- just a few chosen flowers, lotuses, roses, would have been enough. What is the need of millions of flowers? There are hundreds of scientists, continually discovering new species of flowers... and there are still places where man has not reached.

I know a place in the Himalayas where there is a flower valley. I have looked down into it, but it seems nobody has ever descended there. The mountain is so steep that it seems almost impossible to get down to the valley; it is thousands of feet deep. And the flowers look so rare, with such rare colors; I have not seen those flowers anywhere else.

I have inquired of experts, but they say nobody wants to get into trouble. If somehow one could reach down there, then coming back is out of the question. People have looked, they have photographed. They have enlarged the photographs, and they were amazed that these flowers don't belong to any species that we know. And this may not be the only place like this.

We have thought up to now that Everest is the highest peak of the Himalayas. But just a few days ago the Chinese discovered a new peak which is higher than Everest. It is a Himalayan peak, but in the whole past nobody had even thought that there was anything higher than Everest. And there are thousands of places in the Himalayas which have never been reached by human beings. They all grow strange flowers, with a strange perfume.

Existence is very abundant. And if you want to be part of existence -- and that's what enlightenment is, becoming part of the whole -- you cannot be a miser. You will have to reach people. They will prevent you, because the blind person does not want to hear about light. It hurts him because it makes him feel again that he is blind. He would love to know that there is no light, that it is only a fiction and there are no people who have eyes; these are just very cunning people. The blind man will be very respectful to the person who declares, "There is no light and there are no eyes and you are a perfect being. You need not feel humiliated that you are lacking something."

But this is the trouble. If you talk to the blind man about light, he is going to be angry with you because you are hurting him. But without hurting him you cannot help him. You cannot take him to a physician; you cannot help him to be cured. You cannot give him the world of light and colors and beauties.

Eighty percent of life consists of eyes; a blind man lives only twenty percent. This is the ordinary blindness. The unenlightened perhaps does not see at all in the spiritual sense.

Enlightenment brings one hundred percent a new light, a new life, and a new laughter to your being. Sarito, you yourself would like to go to Texas, although Texas is not the right place. But if you become enlightened, don't be worried -- you can find people here who are unenlightened; help them. Why be concerned about Texas? And in Texas nobody is going to listen to you. You have

heard the rule: An expert is anyone from out of town.

In Hindustani there is a similar proverb: The drums which are very distant -- it seems almost an echo -- they are the most beautiful drums.

In ancient Hebrew there is a proverb; Jesus has quoted it: A prophet is never respected by his own people.

In fact, instead of respecting, they crucify their own prophet. It is always good to reach to strangers because they will be able, at least just out of courtesy, to listen to you. If you go to your own people who have known you as blind, they cannot believe that now you have become enlightened.

I will not send you anywhere -- you will ask to be sent somewhere, to help someone. I am saying it out of my own experience. After enlightenment, I could have rested and not bothered unnecessarily about people from whom I can get only condemnation. They are not crucifying me because it is a little out of date. They are not assassinating me because they have learned one thing: once you assassinate an enlightened man, the assassination becomes the cause of a tremendous tradition. The people who were never interested in the man become immediately interested -- "Why have you assassinated him?" If Jesus had not been crucified there would have been no Christianity, no possibility at all.

So the fools have also learned something: condemn, say all kinds of lies against people you would like to crucify, but don't crucify. You have done it once, and you are still suffering. Two thousand years have passed, and Christianity goes on growing. Jews can never forgive themselves that they did such a stupid act as crucifying Jesus; otherwise, how many followers had he? -- twelve uneducated apostles, villagers, fishermen... not a single rabbi, not a single learned professor, not a single man belonging to the higher society.

And these twelve beggars who had gathered around Jesus had nothing to do with religion. Their whole interest was, "He is the only begotten son of God"; if they go on clinging to him, there is a possibility for them to enter into paradise!

On the last night when Jesus is about to be caught, you can see their desire. They are not worried about his being caught; they are not worried about the rumors that he will be crucified, they are worried: "Lord, in paradise of course you will have the second place to God, but what will be the order for us? Who will be the third? Who will be the fourth?" -- a poor lot, greedy, not concerned with religion at all. Their concern is that in this life they have suffered much; they have been poor, uneducated. At least now there is a chance to hang around the only begotten son of God. And when on the last judgment day he chooses the people who are to be taken into heaven, of course those twelve apostles will be the first; they are making it guaranteed. At the last moment they are asking such nonsense.

Gautam Buddha also asked his disciples, "Do you have something to ask?" And he had ten thousand disciples, but they all simply remained silent.

They said, "You have said so much, and we have not practiced even that. Don't make us feel ashamed. In this last moment of your life we would like you to relax and be silent. We don't have any question; we don't want to disturb you at all." This was a totally different kind of assembly; they were concerned for their master that his death should be silent and peaceful. He had done so much.

But Jesus had a different kind of gang. They were all interested in how to enter into paradise; Jesus was just the right person to hang around. If somebody had proved that he was not the only begotten son of God they would have been the first to escape. Then why unnecessarily waste your time? Just go back and catch fish, or farm your fields, or go to your orchards. Don't waste time unnecessarily -- you are poor already.

The moment you become enlightened, a tremendous desire will arise in you to share it with all and

sundry.

A wealthy, ninety-five-year-old multimillionaire is meeting with his financial adviser. The adviser is very excited and tells the old man, "I just found out about an investment I can make for you which will double your money in just five years!"

"Five years? Are you kidding?" exclaims the old man. "At my age, I don't even buy green bananas."

Who knows? By the time they are ripe, you may not be here. Experience teaches a few things. My experience is that once you are enlightened, you are so full, just like a rain cloud, you want to shower. Yes, even in Texas!

Question 3

BELOVED OSHO,

TO SIT WITH YOU IS LIKE DRINKING FROM A MOUNTAIN STREAM. MY OWN ATTEMPTS AT MEDITATION AND MOMENTS OF LOVE BRING, AT THE MOST, CITY WATER. HOW CAN I FIND YOUR CLARITY AND SILENCE IN ME?

About silence and clarity, Shantamo, we will discuss later. First be sure that the city water is not from Poona -- it is polluted!

It is true; you have given a good comparison. You say, "To sit with you is like drinking from a mountain stream. My own attempts at meditation and moments of love bring, at the most, city water.

"How can I find your clarity and silence in me?"

There is no qualitative difference between the water in a mountain stream and the unpolluted water coming from your tap -- there is no qualitative difference. If you have tasted, the difference will be in richness. The stream water is cool, fresh, always new. It is coming from melted snows from the high mountain.

All that you have to know is that even if you have started to taste the ordinary city water, you are on the right way. To reach the mountain stream, you will have to raise your consciousness to that height. You don't have to become a mountain climber, you have to become a consciousness climber. There are schools in the world where mountain climbing is taught; in this school, we teach you how to climb higher in your consciousness, because that is the only real height.

And you have it within you -- the highest possibility of consciousness. It is just that you have not worked, or not even seen upwards to your own height. You are involved in so much trivia that you don't have time, just a little time for clarifying your own consciousness. You go on postponing. Small and ordinary things you don't postpone, but all that is higher, all that is really valuable, you go on postponing.

In Hindu scriptures they have divided life into four parts. And at the time they divided life into four parts, the highest age of man was not more than forty. Their division in the scriptures is that up to twenty-five years you should be a celibate and a student; up to fifty, which was very rare, you should be a householder, raise children, run businesses, earn money, fulfill desires, ambitions -- be worldly, in a single word. Up to seventy-five years, you start by and by, slowly slowly, to get out of your trivial, ordinary life; after seventy-five you become a sannyasin. Great strategy! Neither will you live nor will you ever become a sannyasin.

This is a way of postponement, very cleverly done -- a good division, to postpone any effort of raising your consciousness.

It is not strange that the VEDAS, which define this way of how life should be... Those VEDAS are written by hundreds of learned people -- not a single one was an enlightened soul. Even the so-

called seers of the VEDAS not only have their married wives, but also have purchased women from the marketplace -- because women were still sold.

Now what kind of seers were these people, who could purchase a woman like a commodity? And what respect could they have towards a commodity? Women were auctioned; hence, in Sanskrit, for 'wife' there are two words -- people have forgotten the distinction. One is patni; patni means your married wife. Another is vadhu; vadhu means your purchased woman. You can use her as a wife, but her children will not be able to inherit anything from you because she is not your legal wife. Even the so-called seers living in the forests were doing all such things. I don't think any of them... I have looked very closely into each sentence in the VEDAS. I could not see that any one of them had reached to the heights of Gautam Buddha. In fact, ninety-eight percent seem to be very stupid people, very ordinary.

Artie Finkelstein was advised by his doctor that he had a very rare disease, and the only remedy was a daily glass of fresh mother's milk. Artie finally found a young lady who was willing to sell her milk, and Artie sat down and nursed on her breast.

After about five minutes, the woman looked at him and breathlessly asked, "Is there anything else you would like?"

"Well," said Artie, "Er... maybe a cookie?"

Idiots are idiots! And the more aged they become, the more idiotic they become. Even small children seem to be more clear, more crystal clear than your so-called old idiots.

"I had tea in a Jewish house yesterday," said little Sadie.

"How did you know it was a Jewish house?" asked her mother.

"Well, because they had a fork in the sugar bowl!" replied Sadie. Even small children...

Murphy has his Sixth Rule: It is impossible to make anything foolproof because fools are so ingenious.

And they are all around....

Raising your consciousness is not something that you have to plan, that you have to carefully work out; it is a simple phenomenon.

The Fourth Workshop Principle says: The more carefully you plan a project, the more confusion there is when something goes wrong.

It is always better to remain simple, and my teaching is very simple. In just one word I have summed up the whole of religiousness: Be alert of your thoughts, and they will die of their own accord. And as less and less thoughts are there, you become more and more weightless; you start rising high, without any effort.

Soon you will be able to taste the fresh mountain stream. It is your own consciousness at its best. Shantamo, you are asking, "How can I find your clarity and silence in me?" Just drop all that is rubbish; just look at the whole furniture of your mind. Perhaps you are carrying unnecessary things -- how many of your thoughts are really of any use? Just sit down one day and write. Close your door and lock it, so there is no fear and you can be authentic. Just write down exactly whatever arises in the mind. Don't edit; don't add anything to make it look beautiful. Don't be worried that it looks as if some madman is writing it; nobody is looking at you. Just a ten minute exercise of writing exactly everything that is within you -- neither adding anything nor taking anything out -- and then read it aloud so that you can hear also that this is your mind. It is a madhouse. So many voices: irrelevant, relevant, meaningless, not at all related to anything, and they are all running around. But you have allowed them, you have nourished them, just by being not alert.

There is a small anecdote in Gautam Buddha's life...

A great king, Prasenjita, has come to listen to his discourse. Of course, it is his capital, his kingdom; he is sitting in front and while Gautam Buddha is speaking, he is continuously moving his big toe. Finally, Buddha stopped and asked Prasenjita, "Do you know that your big toe is moving constantly?" He immediately stopped. Buddha said, "Don't stop. Let it move, but be aware that it is moving."

But he said, "There is no need."

"Then why was it moving? It is your toe, and you are not aware of it."

This is our state of unawareness. You are doing all kinds of things, most of them without being conscious. Why are you doing them? Smoking a cigarette -- have you ever bothered about why you are doing it? When fresh air is available you are making your breathing dirty with nicotine, poison, smelly, destroying your lungs -- and paying for it! Many governments have decided that on every packet of cigarettes there should be some statement saying that it is harmful to your health. The manufacturers were very angry, and they tried to prevent this from being done, because this would destroy their business -- and it is a big business. But medical science was absolutely insistent that it should be written. Then it is the individual's responsibility. He has read it, and still he is smoking; then he is taking his own responsibility.

It was thought that the cigarette business would fall down, that very few people will be so stupid as to read it and still smoke. This is the state of humanity; the business has not disappeared. There are more factories, and there are more cigarettes, and there are more smokers. And it is not that they don't know how to read. The doctor goes on saying, the wife goes on saying, the friends go on saying, "Stop, it is destroying your lungs. It is cutting your life; it is dangerous; even cancer is possible through it." But it makes no difference.

That's why I say humanity is living in a deeply unconscious state. If you are conscious, just a little bit conscious, your life pattern will start changing. You will drop many things which you were doing, and you will start many things which you were postponing.

The day you start being alert and aware, you have taken a great step towards the heights of your own being. And it will not be long, if you persist, to reach to the fresh mountain stream water. Otherwise your whole life remains polluted, remains without any adventure, without any song, without any music, without any clarity.

It is your birthright to have clarity and silence. And if you don't have them, it simply means you have not tried to find what are your hidden qualities, what is your hidden splendor. You have been living outside the house, just in the porch. You never enter into the house; you don't know the treasures that are in the house.

People don't feel that they are lost, because they don't care at all about themselves. Rune's Rule is: If you don't care where you are, you aren't lost! Obviously, if you don't care then wherever you are it is perfectly good.

Create a little care about yourself.

Life is very precious; don't waste it carelessly.

Just a little care, and tremendous is the benefit. Because as you start being careful, alertness will come automatically. Consciousness will start growing in you; your actions will reflect your clarity, your silence, your beauty, your grace.

And I am not asking of you something superhuman; it is just your human right. But nobody else can give it to you, you will have to claim it. It is not in the hands of governments to declare it in their constitutions -- that won't help.

You have to do a little work upon yourself. Every man has to be a little artistic in finding and creating his own being, giving it beauty and grace, intelligence.

But people go on living so stupidly... the only reason seems to be that they find everybody else is also living the same way, so perhaps that is the right way; the majority cannot be wrong!

A man had gone to picnic with his wife, and the wife stopped at a place near a pond with beautiful trees, and said, "This seems to be the right spot."

The man said, "Certainly. Fifty million mosquitoes cannot be wrong!"

Truth is not a question of majority; truth has always been a finding of the individual. The majority has always lived in lies, in fictions, in fabricated ideas, which are consoling.

Truth needs a little effort on your part to drop all that is false, fictitious, superstitious, given to you by your parents and by your society. And immediately you will find your intelligence is becoming sharper.

Just rely on your own intelligence and you will find clarity. And just to have intelligence is to have such a treasure -- just to look at things without any prejudice, without any preconceived idea.

Slowly, slowly clarity grows... but give it an opportunity.

It was the first day of the new term at Princeton, and a black freshman was learning his way around the campus. Stopping a distinguished looking upperclassman he inquired, "Say, can you tell me where the library is at?"

"My good fellow," came the reply, "at Princeton we do not end our sentences with a preposition."

"All right," said the freshman, "can you tell me where the library is at, asshole?"

Okay, Maneesha?

Yes, Osho.